

Halle

26

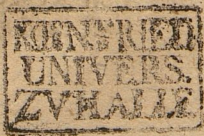
1797/22

FACULTATIS JURIDICÆ
 DECANVS,
JO. PHILIPPVS
 Streit, JCTVS,

EMINENTISSIMI AC SERENISSIMI PRINCIPIS
 ELECTORIS MOGUNTINI CONSILIA-
 RIVS REGIMINIS,

L. B. S.

ERFORDIÆ,
 Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
 Acad. Typogr.

7

Uilibet bono Patrifamilias incum-
bit rem suam familiarem industriã
quãdam & solertiã administrare,
aded ut cum alio contracturus non
sit ignarus conditionis illius, cum
quo vult contrahere. *L. 19. ff. de
R. I. ne inconsideratè contrahens*
*in præsens aliquod damnum incidat. Arg. L. si Pater. in
fin. Cod. de dot. Promiss. & ei occinatur, disce cautius mer-
cari. L. incivitem. Cod. de furt. & serv. compt. & ne al-
leganti ignorantiam opponatur eam esse crassam & sup-
pinam, quam omnia jura damnant, imputantque ei,
quod non fuerit diligentior, cum explorando alterius
conditionem faciliè scire potuisset, aut eandem ante con-
tractum in initum explorare; quippe tam in culpa est, qui
scire potuit & debuit, tamen si non sciat, quàm is, qui
scit. WESENBEC. Consil. 8. n. 36. Vol. I. Vigilantibus enim,
non negligentibus jura scripta sunt. L. Non enim. 16. Ex
quib. caus. major. & nunquam justa est ignorantie alle-
gatio*

gatio, nec effectum juris capit, quando quis perquirendo, per se, vel per alios, certior reddi possit. Insuper in terminis traditur à juris consultis, ei, qui scire potuit & debuit, sed scire neglexit, & nihilominus contraxit, non indulgentiam esse ex clausula generali, si qua mihi justa causa, restitutionem in integrum. MEV. *Consil. 77. n. 82. seqq.* Prima itaque sollicitudo contrahentibus incumbit, in qualitatem personarum inquisivisse; nec enim excusabitur postea, si ab ignoto & transeunte se emisse dixerit. *L. civile Cod. dict. lit. de furt.* Sed sibi imputare debet, quod non diligentius in personæ conditionem inquisiverit; Quarum quædam aded obligationis sunt incapaces, ut nec se aliis obligare possint, nec alias sibi. Quædam alias sibi obligare possunt, sed ipsæ aliis non obligantur, nisi aliorum accedente consensu, vel auctoritate. Quædam obligationis sunt incapaces, sed intuitu tantum certæ personæ, cum quâ ficta intercedit unio. Quædam certorum tantum contractuum sunt incapaces, non aliorum. *Stryk de Cautel. Contract. sect. 1. cap. 2. §. 2.* Primi generis sunt personæ quæ defectu intellectus laborant, ut furiosi, mente capti, infantes, ebrii, ac universim omnes, qui non possunt consentire, aut saltem consensum nequeunt signis exterius sufficienter perceptibilibus manifestare. Usque aded autem verum est furiosum non esse contrahendo obligabilem, ut ne quidem accedente tutoris auctoritate validè possit contrahere *L. 5. ff. de R. I.* quod tunc demum procedit, quando actu emotæ mentis est, ac tale subest negotium, ad cujus substantiam verus contrahentium consensus desideratur: nam si vel furor cessaverit, vel

saltem contractus non consensu, sed re perficitur, dicendum est ipsum esse obligabilem. *L. 46. ff. de oblig. & act. L. 29. ff. commun. divid.* Sic dubitandum non est, quin furiosus efficaciter obligetur, si quis vel tanquam negotiorum gestor, vel curator ipsius negotia illius utiliter gesserit. Porro incapax obligationis est mente captus, cum enim & talis nequeat ponere serium ac deliberatum consensum, sponte suâ sequitur, ipsum etiam non posse contrahendo obligari. Deinde natura prohibetur contrahere infans, sive is, qui nondum adeptus est tantum rationis usum, ut possit bonum à malo sufficienter distinguere, licet fortè annum septimum jam excefferit; qui enim non potest ponere serium ac deliberatum consensum, non potest ullum contractum verè talem validè inire. Infans tamen civiliter talis potest ex natura rei, ac præscindendo à lege positivâ validè contrahere, & contrahendo efficaciter obligari. Nam in jure naturæ ad valorem contractus aliud non requiritur, quàm serius ac deliberatus consensus. Sed talem potest ponere omnis ille, qui infantiam naturalem est emensus, consequenter stando in jure naturæ omnis ille, qui naturaliter infans non est, validè potest contrahere. Dicitur quidem in *§. 9. inst. de inuic. stip. infantem non multum à furioso distare. Item nullum habere intellectum.* Verùm quis non videt, textum de eo loqui, qui non tantum civiliter, sed insuper etiam naturaliter est adhuc infans: de eo namque, qui tantum jam adeptus est rationis usum, ut possit bonum à malo distinguere, cum veritate dici nequit, *quod furioso sit similis. item, quod nullum habeat intellectum.* Insuper naturâ
pro-

prohibetur contrahere ebrius. Sed an omnis? Resp. quod non. Videndum enim, an sit ebrius ebrietate perfectâ, num tantum imperfectâ. Si tali, quæ inducit omnimodam alienationem mentis, prohibetur contrahere, quia nequit consentire. Si verò tali, quæ relinquit adhuc tantum rationis usum, ut possit committere peccatum Theologicum, contrahere non impeditur. Surdus etiam & mutus, subintellige talis, qui nequit consensum suum per signa ab aliis sufficienter perceptibilia exprimere. Nam si possit hoc facere, rectè contrahit: Solâ exceptâ stipulatione, utpote, quæ ad substantialem perfectionem suam verba ore prolata desiderat §. 7. *inst. de inutil. stip.* Obstat etiam aliquibus lex positiva, quominus possint contrahendo efficaciter obligari, in quorum numero est pupillus, sive is, qui quidem emensus est annum septimum nondum tamen complevit decimum quartum: licet enim ejus ætatis homines jam intelligant quod agunt, possintque aded malum à bono sufficienter distinguere, quia tamen imbecille adhuc habent judicium, ac ob animi levitatem credantur inhabiles, qui obligationum ex contractu dependentium gravitatem, indeque fluens præjudicium, pro merito valeant ponderare, non sine fundamento legislator civilis eorum consensum duxit inhabilitandum, ac contrahendi facultatem, de jure naturæ ipsis competentem, intra certos limites restringendum, ita ut extra eos nequirent obligari. Absolutè itaque pupillus ad contrahendum non est inhabilis lege positivâ, sed tantum secundum quid, ita ut non possit liberè, ac extra præscriptos jure terminos contrahendo ob-

ligari, nisi tutore authore. Sine cujus autoritate pupillus non uest bligabilis. Verum hic anxia, & non minus à Theologis quàm Jureconsultis agitata nascitur controversia, disceptatur enim, an pupillus sine tutoris autoritate contrahens, obligetur saltem naturaliter. Prima sententia affirmat. Ita ex Theologis Sanchez, Molina, & alii. Ex JCtis verò Zæsius, Perez, Hahn ad Wesenb. & plures alii. Secunda negat pupillum naturaliter obligari, si locupletior non sit factus. Cujacius, Wesenbecius, Rennemannus, & plures alii. Tertia distinguit inter obligationem naturalem veram & fictam, dicitque pupillum obligari naturaliter obligatione fictâ, non verâ. Ita Bachovius, Vinnius, & accuratiores communiter. Minor etiam habens curatorem sine ejus consensu contrahens, æquè parùm obligatur ac pupillus *L. 5. Cod. de in interp. restit.* Porro jure positivo prohibetur prodigus, sive is, qui nullum bonis suis dilapidandis finem facit, sed omnia furiosè dissipat, quo ad administrationem bonorum non multum à furioso distat, juridicè talis nequit contrahendo obligari. *L. 40. ff. de R. I. L. 1. pr. de curat. furi. L. 6. ff. de verb. obl. & sine tutore suo invalidè contrahit illum contractum, ex quo conditionem suam potest reddere deteriorem. Ethicè tantùm prodigus, de jure naturæ validè contrahit, ac contrahendo obligatur, nam jus positivum hoc in passu nullibi recessit à naturali. Sed obligaturne prodigus juridicè talis, seu is, cui ob prodigalitatem ethicam bonorum administratio actu est interdicta, si sine curatore contrahat, saltem naturaliter? Resp. negativè, per cit. *L. 6. de V. O.* ubi dicitur, quod pro prodigo sine cura-*

curatoris sui consensu contrahente nequeat fidejussor intervenire; cum expediti juris sit, quod is, pro quo contrahente non possit intervenire fidejussor, nec naturaliter obligetur. *L. 16. §. 3. ff. de fidejuss.* Sed pro Prodigio sine curatoris consensu contrahente, non potest intervenire fidejussor. *d. L. 6.* ergo ne quidem naturaliter obligatur. Plures alias personas contrahentes, & an illæ penitus contrahere nequeant, vel an non solæ, sed alienâ demum autoritate accedente, distinctius illustrat *Stryk. dict. sect. I. cap. 2.* & illustrabit occasione *dict. L. Qui cum 19. ff. de R. I.* in lectione cursoria.

NOBILIS ET CLARISSIMVS
DOMINVS
GOTTLOB FRIDERICVS
KARGK,

Natus Dœbelæ d. VII. Decembr. anno MDCCVII.
Patre Dn. GEORGIO FRIDERICO KARGK quondam Præfecturæ Lautersteinensis præfecto jam Accisæ Inspectore & civitatis Dœbelensis consule, Matre JOANNA SOPHIA, FILIA Beati JOANNIS HAVSNERI, civitatis Dœbelensy Syndici & Juris Practici longè celeberrimi. Præter propriam parentum educationem etiam Præceptorum suorum, quos in illustri Lyceo-Misnensi studio imitari conatus, non est immemor. Sicuti e contra omnes Jurisprudentiæ profectus quos in Academia celeberrima Lipsiensi per qua driennium fecit Viro excell. & consultissimo D. JOANNI HENRICO GRIBNERO, *Fac. Jurid. Lips. Ordinario* nec non viris clarissimis

mis D. GEBAUERO & D. DINCKLERO se debere profiteri,
quibus id omne vicissim consecrat. Tandem nos ac-
cessit, & ad Examen consuetum rigorosum Domi-
norum Candidatorum admitti decenter petiit, admissus
textus ex utroque jure transmissos solide explanavit, &
ad quæstiones propositas ita respondit, ut unanimi con-
sensu Gradu Doctorali dignus judicatus sit, proximâ ita-
que die sabbati lectionem cursoriam ad dict. *L. Qui cum.*
19. ff. de R. I. eâque finitâ Disputationem inauguralem
de PRINCIPE CONTRAHENTE, habebit. Ad quos
actus solennes Magnificus Universitatis Dominus Re-
ctor, cæterisque Domini Proceres & Cives Academici
humaniter invitantur. Publicatum sub Sigillo Facult.
Jurid. die VII. Octobr. MDCCXXXI.

ULB Halle

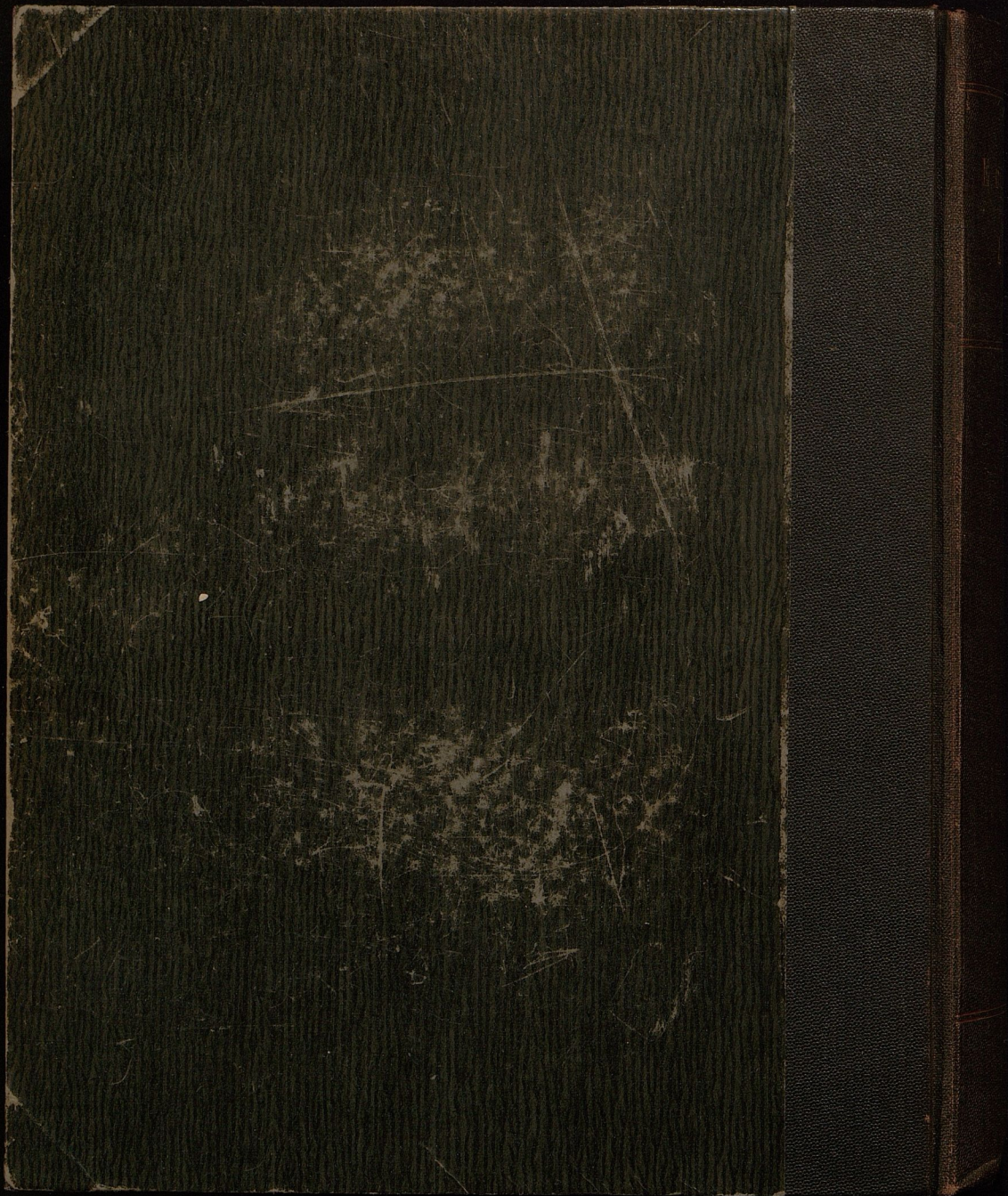
3

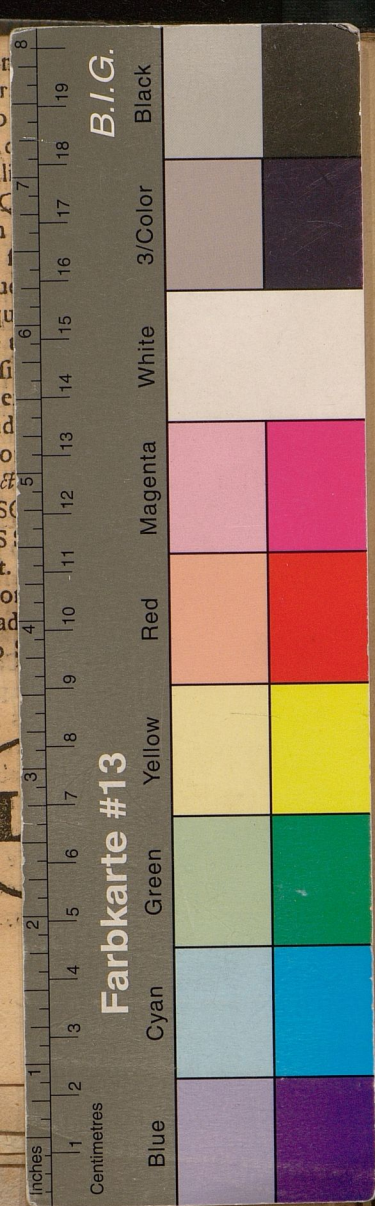
005 367 751

VD 78

1771, 22
26

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANVS,
JO. PHILIPPVS
Streit, JCVS,

EMINENTISSIMI AC SERENISSIMI PRINCIPIS
ELECTORIS MOGVNTINI CONSILIA-
RIVS REGIMINIS,

L. B. S.

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

